

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η χριστιανική οικογένεια είναι η ελπίδα της πατρίδας και της Εκκλησίας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Με τη δέουσα λαμπρότητα η Τοπική μας Εκκλησία τίμησε και φέτος τη μνήμη της μεγάλης και λαοφιλούς Αγίας Οσιομάρτυρος Παρασκευής. Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο ομώνυμος Ιερός Ναός του Βόλου, όπου την παραμονή της εορτής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, παρουσία της Βουλευτού Μαγνησίας κ. Ζέττας Μακρή, της Αντιπεριφερειάρχου Μαγνησίας και Βορείων Σποράδων κ. Άννας - Μαρίας Παπαδημητρίου, μελών της τοπικής αυτοδιοίκησης και πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη συγκίνησή του για τη διαχρονική αγάπη του λαού προς την Αγία Παρασκευή, επισημαίνοντας ότι «η παρουσία όλων

αποτελεί παρηγοριά, γιατί δείχνει πως, ακόμη και σε μια δύσκολη και εκκοσμικευμένη εποχή, ο λαός μας κρατά την πίστη του και παραμένει πιστός στις παραδόσεις του».

Στη συνέχεια ο Σεβ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των Πανελλαδικών Εξετάσεων, απευθύνοντας λόγο αγάπης, παρηγοριάς και ενθάρρυνσης, ιδιαίτερα προς τους νέους που δεν πέτυχαν τον στόχο τους ή αισθάνονται απογοητευμένοι.

Τόνισε ότι η αξία του ανθρώπου δεν καθορίζεται από μία εξέταση ή μία στιγμή της ζωής του, αλλά από τη συνολική του πορεία και την προσπάθεια που καταβάλλει καθημερινά. «Η ζωή ενός ανθρώπου δεν τελειώνει με μία αποτυχία. Πολλές φορές αυτό που φαίνεται ως αποτυχία γίνεται η αφορμή για μια καλύτερη πορεία. Μην αποκάμετε και μην γονατίσετε», υπογράμμισε με έμφαση, καλώντας τους νέους να συνεχίσουν με θάρρος, υπομονή και εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και στον Θεό.

Παράλληλα, απηύθυνε θερμή προτροπή προς τους γονείς να σταθούν δίπλα στα παιδιά τους με κατανόηση και αγάπη, τόσο στις επιτυχίες όσο και στις δυσκολίες, αποφεύγοντας την πίεση και την απογοήτευση, και ενισχύοντας την ψυχική τους δύναμη. Υπενθύμισε ότι η πορεία της ζωής είναι μακρά και γεμάτη ευκαιρίες, σημειώνοντας χαρακτηριστικά ότι «η ζωή είναι μπροστά τους», και ότι κάθε εμπειρία, ακόμη και η πιο δύσκολη, μπορεί να αποτελέσει θεμέλιο για μια νέα αρχή και μια πιο ώριμη πορεία.

Ακολούθως ο Ποιμενάρχης συνέδεσε τη ζωή της Αγίας Παρασκευής με τη σημερινή πραγματικότητα της οικογένειας, αναφερόμενος στη χριστιανική ανατροφή που έλαβε από τους γονείς της και υπογραμμίζοντας ότι εκείνοι «της έδωσαν τον Χριστό μέσα της», καλλιεργώντας πίστη τόσο βαθιά, ώστε να παραμείνει ακλόνητη μέχρι το μαρτύριό της, ενώ με αφορμή το παράδειγμά της στάθηκε στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, επισημαίνοντας ότι, παρά την τεχνολογική πρόοδο, η μοναξιά και η βία πληγώνουν ιδιαίτερα τα παιδιά και τους νέους

. Ο Σεβασμιώτατος έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στον καθοριστικό ρόλο της οικογένειας, σημειώνοντας ότι «η ψυχή του παιδιού διδάσκεται περισσότερο από αυτά που βλέπει, παρά από αυτά που ακούει», και υπογράμμισε ότι το πρώτο

κατηχητικό είναι το ίδιο το σπίτι, εκεί όπου οι γονείς καλούνται να μεταδίδουν στα παιδιά την προσευχή, την αγάπη, τη συγχώρηση και το παράδειγμα της ενωμένης οικογένειας, καθώς «όσα και αν κάνει η Εκκλησία, τίποτε δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη χριστιανική οικογένεια».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους γονείς να χαρίσουν στα παιδιά τους «το μεγάλο δώρο του Χριστού», τονίζοντας ότι η Εκκλησία αποτελεί το δεύτερο σπίτι κάθε ανθρώπου. Εξέφρασε, τέλος, την πεποίθηση ότι η ελπίδα της πατρίδας και της Εκκλησίας βρίσκεται στις οικογένειες που επιλέγουν να ζουν με πίστη, αγάπη και ορθόδοξη παράδοση, ευχόμενος να αναδειχθούν «οικογένειες με παιδιά, οικογένειες με Χριστό, οικογένειες με παράδοση, που θα γίνουν η ευλογία του τόπου μας».

Ανήμερα της εορτής, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος λειτούργησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Βόλου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα του θαύματος του πολλαπλασιασμού των άρτων, τόνισε ότι «η τροφή μας είναι

ευλογία και δώρο του Θεού» και πως ο άνθρωπος καλείται να ζει με βαθιά ευγνωμοσύνη για κάθε αγαθό που λαμβάνει από τον Δημιουργό.

Υπογράμμισε ακόμη ότι το θαύμα αυτό προεικονίζει το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, «την τροφή της ψυχής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός», ο Οποίος προσφέρεται αδιάκοπα στους πιστούς μέσα στην Εκκλησία.

Στη συνέχεια ο Σεβ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στο μήνυμα της προσφοράς και του μοιράσματος, επισημαίνοντας ότι ο Χριστός δεν κράτησε το δώρο για λίγους, αλλά το πρόσφερε σε όλους. Υπενθύμισε τις όμορφες παραδόσεις των ελληνικών οικογενειών, όπου «πάντοτε υπήρχε το πιάτο του Χριστού στο τραπέζι», για να φιλοξενηθεί ο ξένος και ο άνθρωπος που είχε ανάγκη, τονίζοντας ότι η αληθινή χαρά γεννιέται όταν ο άνθρωπος μοιράζεται με τον αδελφό του όσα ο Θεός του χάρισε.

Παράλληλα, επαίνεσε το πνεύμα αλληλεγγύης που επέδειξε η τοπική κοινωνία στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, σημειώνοντας ότι η καθημερινή φιλανθρωπία της Εκκλησίας αποτελεί συνέχεια του θαύματος του πολλαπλασιασμού των άρτων.

Ακολούθως στάθηκε στη σημασία της Θείας Ευχαριστίας, επισημαίνοντας ότι ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με την υλική τροφή, αλλά πρωτίστως με την τροφή της ψυχής, που είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Τόνισε ότι μέσα από τη Θεία Κοινωνία οι πιστοί γίνονται ένα σώμα, γεγονός που γεννά την αγάπη, τη συμπόνια και τη φροντίδα προς κάθε άνθρωπο, χωρίς διακρίσεις, καθώς «η αγάπη και η φιλανθρωπία είναι για όλους τους ανθρώπους».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος επανέλαβε ότι, στη δύσκολη εποχή που διανύουμε, η ελπίδα του τόπου βρίσκεται στις χριστιανικές οικογένειες και στη ζωή της Εκκλησίας. Κάλεσε όλους να αντισταθούν στον ατομισμό και στη διχόνοια, διαφυλάσσοντας την ενότητα, το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και την ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, υπογραμμίζοντας ότι «όποιος μοιράζεται, γνωρίζει τη χαρά, και όποιος δέχεται την ευλογία του Χριστού στη ζωή του, ζει τον παράδεισο ήδη από αυτή τη γη».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον εφημέριο του Ιερού Ναού π. Αλέξανδρο Γκάτσιτς, ως αναγνώριση της ευδόκιμης, πολυετούς και καρποφόρου ιερατικής του διακονίας, εξάροντας την πιστότητα, την απλότητα, το εκκλησιαστικό ήθος και την αφοσίωσή του στην Εκκλησία και στο ποίμνιο που διακονεί.

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ](#)